

WereldOsteoporoseDag 20Oktober

Osteoporose is een sluipende chronische ziekte die vaak geen symptomen veroorzaakt tot er pijnlijke breuken optreden. Weinig mensen kunnen zich hier iets bij voorstellen.

Ter gelegenheid van Wereld Osteoporose Dag getuigen twee Belgische patiënten over wat het betekent om te leven met osteoporose (zie volgende bladzijden). Hun verhaal en dat van andere patiënten van over de hele wereld zijn terug te vinden op www.worldosteoporosisday.org/patient-stories.

Enkele cijfers

In België lopen jaarlijks meer dan 90'000 mensen (meestal ouder dan 50 jaar) een breuk op door osteoporose. Dit komt neer op zo'n 250 gebroken botten per dag of één breuk om de 6 minuten.

Bijna de helft van de vrouwen in België zal na de menopauze ooit een breuk oplopen ten gevolge van osteoporose. Toch worden mannen ook meer getroffen dan vaak wordt gedacht: één op de vijf mannen ouder dan 50 jaar breekt door osteoporose.

Nochtans worden de meeste patiënten na een breuk nog veel te weinig onderzocht en behandeld voor osteoporose. Uit cijfers van het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg (KCE) blijkt dat bij slechts 15-20% van de patiënten na een breuk door osteoporose een behandeling wordt opgestart.

De directe kostprijs van osteoporose in België wordt geschat op meer dan 600 miljoen euro. Eén op de vijf ouderen ziet zich na een gebroken breuk gedwongen om naar een rusthuis te gaan, en die indirecte kosten lopen voor de maatschappij zelfs nog veel hoger op. Er zijn meer ziekenhuisopnames door osteoporose dan door hartaanvallen, beroertes en borstkanker samen.

Over Wereld Osteoporose Dag

Wereld Osteoporose Dag is een initiatief van de International Osteoporosis Foundation (IOF), een NGO die opkomt voor de preventie, diagnose en behandeling van osteoporose en aanverwante aandoeningen.

De Belgian Bone Club (BBC) is een non-profit, multidisciplinaire, wetenschappelijke vereniging toegewijd aan het verspreiden van kennis over osteoporose en aanverwante botziekten. Ze vertegenwoordigt België internationaal in het IOF.

Contactgegevens voor de media

Dr. Michaël Laurent (NL)
Imelda Ziekenhuis Bonheiden
communicatie@imelda.be
015/50.50.08

Prof. Etienne Cavalier (FR)
CHU Luik
Louis.marait@chuliege.be
04/366.84.56 ou 04/366.88.22

Please note that resources made available in this press release and on the World Osteoporosis Day website may be used solely for educational, non-commercial purposes. The information and any downloaded material should not be changed in any way and cannot be used in association with pharmaceutical or commercial products of any nature, or with any type of promotion and advertising, except with prior permission by IOF.

Antoine Verstraete, 74 jaar uit Gent:

Bekijk [het video-interview](#)

“Toen ik in 1997 aan het fietsen was, viel ik en brak ik mijn heup - ik was toen nog maar 57 jaar oud. De volgende dag werd ik geopereerd en de breuk genas volledig. Na de herstelperiode bleef ik sporten en gelukkig heb ik sindsdien geen ernstige valpartijen meer gehad.

Ten tijde van mijn heupfractuur werd osteoporose niet genoemd – ik werd nooit getest op osteoporose. Dit was waarschijnlijk omdat het in die dagen nog steeds als een typische ‘vrouwenziekte’ werd beschouwd, dus mannen werden over het algemeen niet getest op osteoporose.

In 2011 ging ik naar mijn huisarts voor een kriebelhoest en ze stuurde me naar een radioloog om te kijken of er iets mis was met mijn longen. De radioloog meldde dat mijn longen prima waren, maar hij had osteoporose in twee wervels gezien. Ik ging terug naar mijn huisarts met het rapport en ze zei dat ze verbaasd was dat ik osteoporose had omdat ik geen duidelijke risicofactoren had. Ze zei: “je hebt nooit gerookt, je drinkt geen alcohol, je bent nooit behandeld met corticosteroiden, je beoefent bijna elke dag sporten en je bent vaak buiten. Er is iets mis met de röntgenfoto of je hebt osteoporose - we zullen dit verder moeten onderzoeken.” Ze stuurde me naar het ziekenhuis om mijn botdensiteit te laten meten en er werd bevestigd dat ik inderdaad osteoporose had. Ik ging terug naar de huisarts met het rapport en ze stuurde me vervolgens naar een speciale eenheid voor osteoporose in het Universitair Ziekenhuis Gent om de oorzaak van het probleem te achterhalen. Eenmaal daar werd ik gezien door twee specialisten, dr. Kaufman en dr. Goemaere.

Na allerlei tests bevestigden ze opnieuw dat ik osteoporose had en probeerden ze erachter te komen waarom, omdat geen van mijn ouders een fractuur had gehad. Ze concludeerden dat mijn osteoporose het gevolg was van een slechte werking van de bijnierschlier en lage niveaus van mannelijke hormonen. De behandeling werd gestart met een pil eenmaal per week en injecties met testosteron om de twee weken. Sinds de behandeling is begonnen, hebben verdere testen aangetoond dat de osteoporose nu stabiel is.

Ik heb besloten dat ik geen risico's meer zal nemen. Ik ging twee of drie keer per jaar skiën, maar nadat de diagnose was bevestigd, besloot ik dat ik mezelf niet langer het risico wilde laten lopen op een val. Als ik mijn ruggenwervel breek, zit ik de rest van mijn leven in een rolstoel en kan ik geen enkele sport meer beoefenen. Na verloop van tijd en vanwege het risico op vallen, begon ik minder vaak te tennissen en stopte ik afgelopen winter met spelen. Twee jaar geleden ben ik begonnen met golfen omdat het minder agressief is en omdat je veel buiten bent. Ik fiets ook, maar niet meer in groepen, omdat er een groter risico op vallen is.”

Cornélie Camal, 87 jaar uit Herstal:

Bekijk [haar getuigenis](#) online

Cornélie Camal is 87 jaar oud en woont in Herstal, België. Behalve wat schildklierprobleem, was zij over het algemeen in goede gezondheid en zeer actief, tot ze op 80-jarige leeftijd plotseling hevige rugpijn kreeg. Ze ging naar de dokter. Een röntgenfoto bracht meerdere wervelfracturen aan het licht.

Nochtans waren er al enkele waarschuwingssignalen geweest alvorens deze gebroken wervels optraden. Cornélie had gemerkt dat ze gekrompen was. Ze bleek 19 cm kleiner geworden te zijn! Hoewel er geen osteoporose of breuken in haar familie voorkwamen, kunnen Cornélie's botten zijn aangetaast door haar zeer vroege menopauze (op de leeftijd van slechts 33 jaar). Na de menopauze hebben vrouwen lagere oestrogeenspiegels, wat leidt tot een afname van de botdichtheid.

Vrouwen die vroegtijdig in de menopauze komen (vóór de leeftijd van 45), lopen een groter risico op osteoporose. Cornélie werd al meer dan 10 jaar behandeld met medicatie, nadat osteoporose bij een eerdere polsfractuur was vastgesteld die was opgetreden na een val op de grond.

Na de ontdekking van de wervelfracturen werden door Cornélie's artsen sterkere medicatie voorgesteld, maar helaas kon ze de medicijnen niet verdragen. Niet lang na de diagnose van de wervelfractuur viel Cornélie tweemaal in haar huis, wat tot tweemaal toe leidde tot een gebroken heup.

FROM WRIST, SPINE, TO HIP,
THE FRACTURES KEPT COMING

THAT'S OSTEOPOROSIS

Cornélie, aged 87, has sustained multiple fractures due to osteoporosis. Spinal fractures have caused a painfully stooped back and 19 cm (7 1/2 inches) in height loss.

www.worldosteoporosisday.org

 IOF
International Osteoporosis Foundation

WorldOsteoporosisDay
October20